

2022/2038(INI)

17.11.2022

MIETINTÖLUONNOS

audiovisuaalisia mediapalveluja koskevan tarkistetun direktiivin
täytäntöönpanosta
(2022/2038(INI))

Kulttuuri- ja koulutusvaliokunta

Esittelijä: Petra Kammerevert

SISÄLTÖ

	Sivu
PERUSTELUT – YHTEENVETO TOSISEIKOISTA JA HAVAINNOISTA	3
EUROOPAN PARLAMENTIN PÄÄTÖSLAUSELMAESITYS	7

PERUSTELUT – YHTEENVETO TOSISEIKOISTA JA HAVAINNOISTA

1. Johdanto

Tässä mietinnössä tarkastellaan audiovisuaalisia mediapalveluja koskevan direktiivin, jäljempänä 'direktiivi', täytäntöönpanoa vuonna 2018 tehdystä tarkistamisesta lähtien. Määräaika tarkistetun direktiivin saattamiselle osaksi kansallista lainsäädäntöä oli 19. syyskuuta 2020. Lisäksi direktiivin 33 artiklan toisen kohdan mukaan komissio esittää kertomuksen kyseisen direktiivin soveltamisesta viimeistään 19. joulukuuta 2022.

Vuonna 2018 tehdyssä tarkistamisessa keskityttiin erityisesti tiedotusvälineiden jatkuvaan lähentymiseen ja muuttuviin tottumuksiin audiovisuaalisten mediapalvelujen kulutuksessa. Vaikka lineaaristen ja ei-lineaaristen palvelujen välinen ero säilytettiin, direktiivin soveltamisalaa laajennettiin siten, että se kattaa myös videonjakoalustapalvelut.

Lisäksi on tehty useita merkittäviä muutoksia:

- ohjelman määritelmä on laajennettu kattamaan myös lyhyet videot
- sosiaalinen media on sisällytetty soveltamisalaa
- alkuperämaaperiaatetta on selvennetty ja on laadittu uudelleen menettelyt, joita noudatetaan tapauksissa, joissa periaatetta on kierretty tai ilmenee kiistoja
- yhteis- ja itsesääntelyä on vahvistettu
- audiovisuaalisten sisältöjen esteettömyyttä on parannettu
- on vahvistettu löydettävyyttä ja signaalin luotettavuutta koskevat säännöt
- on otettu käyttöön tilattaviin audiovisuaalisiin mediapalveluihin sovellettavat eurooppalaisten teosten kiintiöt
- mainosaikaa koskevia sääntöjä on joustavoitettu
- on vahvistettu konkreettisemmat säännöt kansallisten sääntelyviranomaisten tai -elinten riippumattomuudelle ja toimimiselle valtiosta riippumatta
- on perustettu audiovisuaalisten mediapalvelujen eurooppalaisten sääntelyviranomaisten ryhmä (ERGA)
- on edistetty medialukutaitoa.

Komissio julkaisi 7. heinäkuuta 2020 ”Ohjeet audiovisuaalisia videopalveluja koskevan direktiivin mukaiseen videonjakoalustapalvelun määritelmään liittyvän olennaisen toiminnon kriteerin soveltamisesta käytännössä” sekä ”Audiovisuaalisia mediapalveluja koskevan direktiivin 13 artiklan 7 kohdan nojalla laaditut ohjeet eurooppalaisten teosten osuuden laskemisesta tilausvideopalvelujen ohjelmaluetteloissa sekä pienen yleisön ja pienen liikevaihdon määrittelemisestä”. Komissio antaa direktiivin 33 a artiklan 3 kohdan mukaan yhteyskomiteaa kuultuaan myös ohjeita siitä, mitä medialukutaidon kehittämisen täytäntöönpanoa koskevan kertomuksen piiriin kuuluu. Jäsenvaltioiden on toimitettava kyseinen kertomus komissiolle ensimmäisen kerran viimeistään 19. joulukuuta 2022.

Kansalliset sääntelyviranomaiset sopivat lisäksi 3. joulukuuta 2020 yhteisymmärryspöytäkirjassa yhteisistä säännöistä menettelylle, jota sovelletaan rajatylittäviin rikkomuksiin audiovisuaalisten mediapalvelujen ja videonjakoalustojen yhteydessä.

Esittelijä lähetti tämän täytäntöönpanoa koskevan mietinnön laatimiseksi 23. kesäkuuta 2022 eri sidosryhmille kyselylomakkeen. Yli 60 sidosryhmää vastasi lomakkeen sellaisiin kysymyksiin, jotka olivat niiden kannalta olennaisia. Sidosryhmät kutsuttiin lisäksi käymään keskusteluja 12. lokakuuta 2022, ja 15 sidosryhmää sai mahdollisuuden alustaa aiheesta. CULT-valiokunta järjesti 25. lokakuuta 2022 julkisen kuulemisen direktiivin täytäntöönpanosta.

2. Direktiivin soveltamisala ja täytäntöönpanon tilanne

Direktiivin tavoitteena on luoda mahdollisimman johdonmukainen oikeudellinen kehys lineaaristen ja ei-lineaaristen audiovisuaalisten mediapalvelujen sisältövaatimuksille ja velvoittaa myös alustaoperaattorit noudattamaan niitä. Tässä yhteydessä pyrittiin erityisesti siihen, että direktiivi kattaisi sekä uudet sisältötyypit, kuten lyhyet videot tai käyttäjien tuottaman sisällön, joista videonjakoalustojen tarjoajilla ei ole toimituksellista vastuuta, että uudet palveluntarjoajat.

Peruslähdekohtana oli, että direktiivin vaatimusten olisi koskettava kaikkia, joiden tarjonnassa audiovisuaalisen sisältö on merkittävä ominaisuus. Tässä arvioinnissa lainsäätäjät ovat saattaneet keskittyä enemmän loppukäyttäjien näkökulmaan kuin komissio, joka käsittelee olennaisuutta ohjeissaan toistaiseksi hyvin kvantitatiivisesta näkökulmasta. Se, voiko loppukäyttäjä kohtuullisesti ja objektiivisesti tarkastellen päätellä, että direktiivin säännöksiä sovelletaan esimerkiksi loppukäyttäjän käyttämään sosiaalisen median palveluun, jää ohjeissa pikemminkin taka-alalla, vaikkakin rahaksi muuttamisen ja yksinomaan audiovisuaaliselle sisällölle tarkoitettujen toimintojen näkökohdat voivat myös olla merkityksellisiä loppukäyttäjien suorittamassa arvioinnissa. Yleisenä tarkoituksena oli laajentaa laittomalta ja ikärajaluokitetulta sisällöltä suojelun ja säännellyn mainontaympäristön soveltamisalaa uusiin verkkopalveluihin aiheuttamatta kuitenkaan tämän vuoksi haittaa unionin tarjoajille, jotka kilpailevat suoraan maailmanlaajuisten alustojen tarjoajien kanssa.

Vuoden 2020 marraskuussa sellaisia jäsenvaltioita, jotka eivät olleet edenneet merkittävästi direktiivin saattamisessa osaksi kansallista lainsäädäntöä, oli 23. toukokuun 2022 puoliväliin mennessä luku oli laskenut viiteen. Vähiten edistystä kirjattiin Irlannissa – maassa, johon useimmat kolmansien maiden alustaoperaattorit ovat sijoittautuneet EU:ssa. Kanteen vireilläolosta lähtien on vaikuttanut siltä, että direktiivin saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä etenee myös Irlannissa. Koska suosituimmat kolmansista maista peräisin olevat ja usein myös suuret alustat eivät vielä kuulu direktiivin soveltamisalaan, koska direktiiviä ei ole saatettu osaksi kansallista lainsäädäntöä, mietintöä laadittaessa on vaikea tehdä kattavia päätelmiä siitä, toteutuuko alaikäisten suojelu haitalliselta sisällöltä, yleisön suojelu laittomalta sisällöltä ja tiettyjen mainontaa koskevien sääntöjen soveltamisalan laajentaminen videonjakoalustapalveluihin niillä täysimääräisesti.

3. Alkuperämaaperiaatteen noudattamiseen liittyvät haasteet

Alun perin direktiivin 2 artiklan 4 kohdan tarkoituksena oli taata oikeusvarmuus kolmansien maiden palveluntarjoajien osalta täytäntöönpanovälineellä, jota sovelletaan unioniin

sijoittautumattomien palveluntarjoajien yhteydessä maa-satelliittiyhteyden tarjoajaan tai sellaisen satelliitin toiminnasta vastaavaan tahoon, jossa käytetään lähetintä. Koska satelliittikapasiteetti on nykyisin helposti ja nopeasti käytettävissä ja koska satelliittiyhteyksiin pääsy on helppoa ja ne ovat vaihdettavissa, säännös hyödyttää tahattomasti kolmansien maiden palveluntarjoajia, sillä niitä voidaan jakaa suhteellisen helposti ja nopeasti (välittömästi) rajoituksetta, mutta siitä, miten ne olisi luokiteltava jäsenvaltion oikeusjärjestyksessä, on vieläkin eriäviä näkemyksiä.

Direktiivin 3 ja 4 artiklassa säädettyjen menettelyjen tehokkuus ja luottamus niitä kohtaan riippuvat ratkaisevasti menettelyjen nopeasta ja tehokkaasta täytäntöönpanosta. Viimeisimmät menettelyt viittaavat kuitenkin siihen, että menettely kestää mahdollisesti liian pitkään suhteessa kussakin tapauksessa torjuttavaan vaaraan nähden.

4. Esteettömyys ja löydettävyys

Audiovisuaalisen sisällön esteettömyydestä on tullut entistä tärkeämpää vuonna 2018 toteutetun tarkistamisen yhteydessä, ja sitä seurataan tarkemmin. Se, missä määrin esteettömien palvelujen määrä lisääntyy, selviää vasta jäsenvaltioiden toimitettua kertomuksensa komissiolle. Jo nyt voidaan kuitenkin havaita, että täytäntöönpanoaste on hyvin erilainen eri jäsenvaltioissa sekä esteettömän tarjonnan laadun että sen määrän osalta.

Vaikka alustojen, välittäjien tai päätelaitteiden merkitys audiovisuaalisten mediapalvelujen saatavuudessa kasvaa edelleen, vain muutamat jäsenvaltiot ovat tähän mennessä hyödyntäneet löydettävyyden sääntelyn tarjoamia mahdollisuuksia.

5. Tilattaviin audiovisuaalisiin mediapalveluihin sovellettavat kiintiöt

Tammikuun 1. päivään 2022 mennessä 17 jäsenvaltiota oli asettanut 13 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun kiintiövaatimuksen 30 prosenttiin myös kansallisessa lainsäädännössä. Ainoastaan kaksi muuta jäsenvaltiota valitsi huomattavasti tiukemmat kansalliset tai alueelliset kiintiövaatimukset. Viimeisimmin tarkistamisen jälkeen maailmanlaajuinen kilpailu huippuosaajista on kiristynyt, ja yhä useammin maksukykyiset ja maailmanlaajuisesti toisiaan jälleenrahoittavat tilausvideoiden tarjoajat tai tilausvideoalustat tarjoavat heille sopimusta yhä aikaisemmassa vaiheessa. Lisäksi tuotantokustannukset ovat nousseet unionissa merkittävästi, myös investointikysynnän kasvun johdosta.

Komission ohjeissa eurooppalaisten teosten osuuden laskemisesta tilausvideopalvelujen ohjelmaluetteloissa katsotaan esimerkiksi sarjan yksi tuotantokausi yhdeksi eurooppalaiseksi teokseksi. Tuotantokausien kokonaispituus vaihtelee kuitenkin huomattavasti.

6. Yhteis- ja itsesääntely sekä tiedotusvälineiden sääntely

Erityisesti vuonna 2022 vahvistetut disinformaatiota koskevat tehostetut käytäntesäännöt ovat kytköksissä unionin tason yhteis- ja itsesääntelymahdollisuuksiin. Yhteis- ja itsesääntelyn tulevana mahdollisina kohteina mainittiin tekoälyn käytön sääntely audiovisuaalisen sisällön tuotannossa ja jakelussa erityisesti siksi, että jotkin tiedotusvälineiden sääntelyviranomaiset harkitsevat tekoälyn käyttöä laittoman sisällön tunnistamiseen.

Tiedotusvälineiden sääntelyviranomaiset ja muut sidosryhmät ovat useaan otteeseen huomauttaneet, että on ratkaisevan tärkeää parantaa kansallisten sääntelyviranomaisten

henkilöresursseja ja taloudellisia resursseja, jotta ne voivat yhtäältä toteuttaa tehtävänsä asiaankuuluvalla tavalla rajat ylittävän yhteistyön puitteissa ja audiovisuaalisten mediapalvelujen eurooppalaisten sääntelyviranomaisten ryhmässä (ERGA) ja toisaalta hoitaa yhä monimutkaisemmaksi muuttuvat tehtävät pätevästi ja oikea-aikaisesti. Tiedotusvälineiden sääntelyviranomaisten tehostetun yhteistyön kohteiksi määriteltiin seuraavat:

- sen määrittäminen, onko kyseessä rajatylittävä tapaus, jos jokin osapuoli kiistää direktiivin 2 artiklassa säädettyjen perusteiden soveltamisen,
- alueellista vastuuta koskevien kiistojen arviointi ja ratkaiseminen sekä
- riippumattomuuden mahdollisen loukkaamisen arviointi.

7. Tulevaisuuden näkymät

Lähes kaikki mediapalvelujen tarjoajat jakavat nykyisin sisältöään myös verkkoalustojen kautta saavuttaakseen niiden kannalta olennaisen kohdeyleisön, erityisesti nuoremman yleisön. Nämä alustat ovat vain harvoissa poikkeustapauksissa unionissa olevan yrityksen omistuksessa, eikä näihin alustapalveluihin sovelleta mielipiteiden moniarvoisuutta koskevaa velvoitetta. Alustoilla esiintyy usein rinnakkain unionin mediapalvelun tarjoajien suhteellisen tiukasti säänneltyä ja valvottua verkkotarjontaa sekä direktiivin soveltamisalan ulkopuolelle jäävää valvomatonta ja sääntelemätöntä tarjontaa. Tämä unionin tarjoajille haitallinen eriarvoisuus olisi poistettava kehittämällä edelleen direktiiviä siten, että siihen sisällytetään vahvemmin maailmanlaajuisesti toimivien alustaoperaattoreiden vastuu.

EUROOPAN PARLAMENTIN PÄÄTÖSLAUSELMAESITYS

audiovisuaalisia mediapalveluja koskevan tarkistetun direktiivin täytäntöönpanosta (2022/2038(INI))

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 167 artiklan,
- ottaa huomioon audiovisuaalisten mediapalvelujen tarjoamista koskevien jäsenvaltioiden tiettyjen lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta 10. maaliskuuta 2010 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2010/13/EU¹ (audiovisuaalisia mediapalveluja koskeva direktiivi),
- ottaa huomioon audiovisuaalisten mediapalvelujen tarjoamista koskevien jäsenvaltioiden tiettyjen lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta annetun direktiivin 2010/13/EU (audiovisuaalisia mediapalveluja koskeva direktiivi) muuttamisesta vaihtuvien markkinarealiteettien vuoksi 14. marraskuuta 2018 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2018/1808²,
- ottaa huomioon 7. heinäkuuta 2020 annetun komission tiedonannon ”Ohjeet audiovisuaalisia videopalveluja koskevan direktiivin mukaiseen videonjakoalustapalvelun määritelmään liittyvän olennaisen toiminnon kriteerin soveltamisesta käytännössä” (2020/C 223/02)³,
- ottaa huomioon 7. heinäkuuta 2020 annetun komission tiedonannon ”Audiovisuaalisia mediapalveluja koskevan direktiivin 13 artiklan 7 kohdan nojalla laaditut ohjeet eurooppalaisten teosten osuuden laskemisesta tilausvideopalvelujen ohjelmaluetteloissa sekä pienen yleisön ja pienen liikevaihdon määrittämisestä”⁴ (2020/C 223/03),
- ottaa huomioon 3. joulukuuta 2020 päivätyn audiovisuaalisten mediapalvelujen eurooppalaisten sääntelyviranomaisten ryhmän kansallisten sääntelyviranomaisten yhteisymmärryspöytäkirjan ”Memorandum of Understanding between the National Regulatory Authority Members of the European Regulators Group for Audiovisual Media Services”⁵,
- ottaa huomioon vuonna 2022 vahvistetut disinformaatiota koskevat tehostetut käytännesäännöt⁶,

¹ EUVL L 95, 15.4.2010, s. 1.

² EUVL L 303, 28.11.2018, s. 69, konsolidoitu toisinto: <http://data.europa.eu/eli/dir/2010/13/2018-12-18>.

³ EUVL C 223, 7.7.2020, s. 3.

⁴ EUVL C 223, 7.7.2020, s. 10.

⁵ https://erga-online.eu/wp-content/uploads/2020/12/ERGA_Memorandum_of_Understanding_adopted_03-12-2020_1.pdf

⁶ <https://ec.europa.eu/newsroom/dae/redirection/document/87585>

- ottaa huomioon tutkimuksensa audiovisuaalisia mediapalveluja koskevan tarkistetun direktiivin täytäntöönpanosta ”Implementation of the revised Audiovisual Media Services Directive”⁷ [joka on määrä julkaista marras-joulukuussa 2022],
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 54 artiklan sekä valiokunta-aloitteisten mietintöjen laatimista koskevasta lupamenettelystä 12. joulukuuta 2002 tehdyn puheenjohtajakokouksen päätöksen 1 artiklan 1 kohdan e alakohdan ja liitteen 3,
 - ottaa huomioon sisämarkkina- ja kuluttajansuojavaliokunnan lausunnon,
 - ottaa huomioon kulttuuri- ja koulutusvaliokunnan mietinnön (A9-0000/2022),
- A. ottaa huomioon, että direktiivin 2 artiklan 1 kohdassa säädetty alkuperämaaperiaate on osoittautunut tärkeäksi peruspilariksi tiedon vapaalle ja esteettömälle jakamiselle ja audiovisuaalisten mediapalvelujen rajatylittävälle jakelulle ja se on tärkeä perusta audiovisuaalisten mediapalvelujen tarjoajien ja loppukäyttäjien suojelulle sekä kulttuurisen monimuotoisuuden ja mielipiteiden moniarvoisuuden edistämiseksi unionissa;
 - B. katsoo, että unionin tason uuden horisontaalisen lainsäädännön antaminen edellyttää, että selvennetään johdonmukaisella ja yhtenäisellä tavalla sen yhteyttä tähän audiovisuaalisten mediapalvelujen tarjoajia koskevaan erityiseen oikeudelliseen kehykseen;
 - C. katsoo, että ammattimaisesti laadittujen unionin audiovisuaalisten mediapalvelujen myönteinen vahvistaminen ja edistäminen voi edistää merkittävästi disinformaation ja valeutisten maailmanlaajuista torjuntaa;
 - D. katsoo, että koska digitaaliset mediapalvelut ovat läsnä kaikkialla, lasten ja nuorten sekä aikuisten medialukutaidon omaksuminen on välttämätön perustaito, jonka on katettava toiminnan ymmärtämisen lisäksi myös valmiudet kriittiseen (itse-)tutkiskeluun tiedotusvälineiden käyttöön liittyvästä käyttäytymisestä;
1. arvostelee joidenkin jäsenvaltioiden haluttomuutta saattaa direktiivi oikea-aikaisesti osaksi kansallista lainsäädäntöään, komission yleistä hidasta toimintaa rikkomusmenettelyjen käynnistämisessä ja ohjeiden myöhäistä julkaisemista;
 2. huomauttaa, että direktiivin 33 artiklan 2 kohdassa säädetään komission velvollisuudesta antaa viimeistään 19. joulukuuta 2022 kertomus direktiivin soveltamisesta, ja muistuttaa jäsenvaltioita niiden direktiivin 7 artiklan 2 kohdan mukaisesta velvoitteesta toimittaa samaan määräaikaan mennessä komissiolle kertomus edistymisestä esteettömyyden alalla;
 3. kehottaa komissiota toteuttamaan tarvittavat toimenpiteet, jotta direktiivin 2 artiklan 4 kohdan soveltamisen yhteydessä voidaan ehkäistä kaikenlaista säännöksen väärinkäyttöä;

⁷ ...

4. kehottaa komissiota tarkistamaan 3 ja 4 artiklassa säädettyjä menettelyjä kaikkien osapuolten oikeuksia kunnioittaen, voitaisiinko niitä soveltaa nopeammin ja tehokkaammin, jotta voidaan vahvistaa alkuperämaaperiaatetta;
5. kehottaa jäsenvaltioita varmistamaan, että direktiivin täytäntöönpanon yhteydessä loppukäyttäjille on selvää ja heidän on helppo ymmärtää, sovelletaanko direktiivissä säädettyjä alaikäisten suojelua haitalliselta sisällöltä, suuren yleisön suojelua tietyltä laittomalta sisällöltä ja mainonnan sisältöön liittyviä rajoituksia kulloinkin käytetyssä välineessä, erityisesti verkossa;
6. katsoo, että audiovisuaalisiin mediapalveluihin sovellettavaa horisontaalisesti vaikuttavaa lainsäädäntöä, kuten digipalvelusäädöstä, tai horisontaalisesti vaikuttavia yhteis- ja itsesääntelynormeja, kuten vuonna 2022 vahvistettuja disinformaatiota koskevia käytäntesääntöjä, olisi tulkittava direktiivin tavoitteiden kannalta johdonmukaisella tavalla;
7. kehottaa komissiota laatimaan jäsenvaltioiden kertomusten perusteella yhteistyössä ERGAN kanssa yhteisiä laadullisia ja määrällisiä tavoitteita, joilla edistetään esteettömän tarjonnan kehittämistä edelleen ja parannetaan yleisesti palvelujen esteettömyyttä;
8. kannustaa jäsenvaltioita hyödyntämään paremmin mahdollisuuksia, joita asianmukaisella näkyvyyden antamisella yleishyödyllisille audiovisuaalisille mediapalveluille voi olla, ja käyttämään kyseisiä mahdollisuuksia; ehdottaa lisäksi, että ERGA laatii tätä koskevat ohjeet;
9. huomauttaa tässä yhteydessä, että yleishyödyllisiä palveluja tai yleishyödyllistä sisältöä eri rajoiteta tarkoituksellisesti julkisiin tiedotusvälineisiin vaan niihin kuuluu myös kaupallisten mediapalvelujen tarjoajien tuottama sisältö, jonka tarkoituksena on vastata sosiaalisiin, demokraattisiin ja kulttuurisiin tarpeisiin;
10. katsoo, että on direktiivin tavoitteiden mukaista, että jäsenvaltiot toteuttavat toimenpiteitä varmistaakseen yleishyödyllisen sisällön ja yleishyödyllisten palvelujen löydettävyyden sellaisten asiaankuuluvien rajapintojen ja alustapalvelujen osalta, jotka tarjoavat palvelujaan käyttäjille kyseisen jäsenvaltion alueella mutta jotka eivät itse ole sijoittautuneet sinne;
11. kannustaa jäsenvaltioita hyväksymään 7 b artiklan mukaisesti kattavia ja tehokkaita sääntöjä, jotta voidaan suojella signaalin luotettavuutta myös kaikilla asiaankuuluvilla verkkoalustoilla ja -rajapinnoilla, joiden kautta audiovisuaalisia mediapalveluja käytetään;
12. katsoo, että on asianmukaista säilyttää eurooppalaisten teosten kiintiötä koskevat vähimmäisvaatimukset vähintään nykyisellä tasollaan;
13. kehottaa lisäksi tekemään tiiviimpää yhteistyötä yhteisten unionin laajuisten sääntöjen osalta, jotka koskevat verohyvitysten muodossa olevia investointien kannustinjärjestelmiä; katsoo, että näissä järjestelmissä olisi oltava automaattisia tukikelpoisuusmekanismeja, jotta ne olisivat vähemmän riippuvaisia elinten tekemistä myöntämispäätöksistä, jotta niille ei asetettaisi ylärajaa ja jotta ne edistäisivät enemmän

mediapoliittisesti toivottuja sosiaalisia tai kulttuurisia vaikutuksia, kuten osaamisen edistämistä, yhteiskunnallisia velvoitteita, osallisuutta, monimuotoisuutta, sukupuolten tasa-arvoa tai viherryttämistä;

14. katsoo, ettei ole asianmukaista pitää sarjan yhtä tuotantokautta yhtenä teoksena, kuten tehdään direktiivin 13 artiklan 7 kohdan nojalla laadituissa ohjeissa eurooppalaisten teosten osuuden laskemisesta tilausvideopalvelujen ohjelmaluetteloissa; huomauttaa, että kiintiötasot ovat puhtaasti määrällisiä sääntöjä ja että niiden noudattaminen voidaan tarkastaa parhaiten ja oikeudenmukaisesti laskemalla teoksen pituus minuutteina ja vertaamalla sitä minuuttimäärään, joka tilausvideopalvelun ohjelmaluettelossa on saatavilla kyseisellä hetkellä;
15. kehottaa hyödyntämään parhaalla mahdollisella tavalla yhteis- ja itsesääntelyn mahdollisuuksia ja arvioimaan säännöllisesti kummankin vaikutuksia audiovisuaalisten mediapalvelujen tarjoajiin;
16. kehottaa painokkaasti jäsenvaltioita noudattamaan direktiivin 30 artiklan 4 kohdan mukaista velvoitettaan varmistaa tehokkaasti, että kansallisilla sääntelyviranomaisilla tai -elimillä on riittävät taloudelliset ja henkilöresurssit, kun otetaan huomioon niiden yhä monimutkaisemmaksi muuttuvat tehtävät, ja tukemaan niiden rajatylittävää yhteistyötä ja vaatii varmistamaan direktiivin edellyttämän riippumattomuuden;
17. kehottaa komissiota antamaan ripeästi 33 a artiklan 3 kohdan edellyttämät ohjeet siitä, mitä kunkin jäsenvaltion medialukutaidon kehittämisen täytäntöönpanoa koskevan kertomuksen piiriin kuuluu, jotta kertomuksen oikea-aikainen toimittaminen ei viivästy entisestään;
18. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle.

LIITE: LUETTELO YHTEISÖISTÄ TAI HENKILÖISTÄ, JOILTA ESITTELIJÄ ON SAANUT TIETOJA

Seuraavan luettelon laatiminen on täysin vapaaehtoista, ja esittelijä on siitä yksin vastuussa. Esittelijä on saanut tietoja seuraavilta yhteisöiltä tai henkilöiltä valmistellessaan mietintöä ennen sen hyväksymistä valiokunnassa:

Yhteisö ja/tai henkilö
Amazon
ANGA – Verband Deutscher Kabelnetzbetreiber e.V.
Arbeitsgemeinschaft der öffentlich-rechtlichen Rundfunkanstalten der Bundesrepublik Deutschland
Association of Commercial Television and Video on Demand Services in Europe
Association of European Radios
Association of TV & Radio Sales Houses – egta
Association Relative à la Télévision Européenne – ARTE
Autorité publique française de régulation de la communication audiovisuelle et numérique – ARKOM
Banjay Group
Bitkom e.V.
Bundesverband Digitalpublisher und Zeitungsverleger, Medienverband der freien Presse
Consell de l’Audiovisual de Catalunya
DIGITALEUROPE
Direktorenkonferenz der Landesmedienanstalten
Electro and Digital Industry Association – ZVEI
EUROCINEMA – Association de producteurs de cinéma et de télévision
European Advertising Standards Alliance
European Audiovisual Production Association
European Broadcasting Union
European Coalitions for Cultural Diversity
European Composer & Songwriter Alliance
European Film Agency Directors Association
European Grouping of Societies of Authors and Composers – GESAC
European Magazine Media Association & European Newspapers Publishers’ Association
European Producers Club
European VOD Coalition
Federation of European Screen Directors
France Télévisions
Google
International Federation of Film Distributors’ and Publishers’ Associations
International Union of Cinemas
Kommunikationsbehörde Austria
MEDIAFOREUROPE N.V.

National Electronic Mass Media Council (Lettland)
Network of Independent European Film Distributors
News Media Europe
Paramount
Pilar Orero
Radio Télévision Luxembourg Deutschland
Sky
Société des Auteurs et Compositeurs Dramatiques
Society of Audiovisual Authors
Spanish Federation of Audiovisual Producers
Spitzenorganisation der Filmwirtschaft
Union Network International Europe
Verband Österreichischer Privatsender
Verband Privater Medien e.V. VAUNET
VIVENDI
Zentralverband der deutschen Werbewirtschaft
Zweites Deutsches Fernsehen